

Adam Kreczmar

Adam Kreczmar

Spis treści

Żołnierz na warcie nie tańczy walca - Jerzy Połomski	2
Wszystko dla pań - Jerzy Połomski	3
Tyś jest - Jerzy Połomski	4
Taką cię mam, jakiej cię chciałem - Jerzy Połomski	5
Nie mów mi prawdy kochanie - Jerzy Połomski	6
Miłujcie tedy ile chcecie - Jerzy Połomski	7
Mężowie pięknych żon - Jerzy Połomski	9
Nie przyznam się - Jerzy Połomski	11
Ballada o zimowej dziewczynie - Jerzy Połomski	12
Daj mi znać	14
Czy moja - Jerzy Połomski	15
Daj - Jerzy Połomski	16
Dzisiaj już nic - Jerzy Połomski	17
Kodeks - Jerzy Połomski	18
Miałem na ciebie pomysł - Jerzy Połomski	19
Chłopaki z naszej ulicy - Jerzy Połomski	21
Kochaj mnie mniej - Jerzy Połomski	23
Poranne tango - Jerzy Połomski	24
Mój pejzaż	25
Niewielka miłość	26
POŻEGNANIE - ADAM KRECZMAR	27
NIE CZAS ŻAŁOWAĆ RÓŻ - ADAM KRECZMAR	29

Żołnierz na warcie nie tańczy walca - Jerzy Połomski

Prosiłem, prosiłem do tańca
Tańczyłem, tańczyłem co sił
A świat się wraz ze mną obracał
Gdym młody, gdym młody ja był

A dziś mi dwadzieścia stuknęło
I inny przede mną już cel
I stoję tu, chociaż niedziela
I wołam: "Kto idzie, bo strzel..."

Żołnierz na warcie nie tańczy walca
Żołnierz nie może cię poprosić
Chociaż mu w duszy gra do tańca
Stu waltornistów i doboszy

Żołnierz nie tańczy walca na warcie
Stojąc w postawie zasadniczej
Żołnierz nie tańczy go, tym bardziej
Że to jest wiedeński obyczaj

A wokół wiruje przyroda
I sosny, jałowiec i mech
A pan nie zatańczy, to szkoda
A nawet poniekąd to pech

I nagle mi drgnęły kolana
W mej piersi coś kipi i wrze
Zatańczę, przyrodo kochana
Stój, wróć, ach zapomniałbym, że...

Wszystko dla pań - Jerzy Połomski

Gdy w gąszczu drzew ptaków śpiewanie,
wiatr niesie siana woń od stogu,
zwykle zadaję sobie pytanie:
dla kogo to wszystko, dla kogo?
Owoce ciężkim wonne lato
toczy się w trawę soczystą,
czy jest odpowiedź jakaś na to:
dla kogo, dla kogo to wszystko?

Wszystko dla pań – konsumentek miłości,
wszystko dla pań – a wszystkiego nie dość im,
taki los, więc uzalam się nań – wszystko dla pań.
Wszystko dla pań – sprawnych matrymonialnie,
wszystko dla pań – a dlaczego nic dla mnie,
losie zły, trochę lepszy się stań,
wszystko dla pań, wszystko dla pań.

Urody życia jasne pejzaże,
gdy nie ma ich, na ogół bledną
i ulegamy pań zwiewnym szantażom,
wciąż mając w pamięci to jedno,
więc kłaniam się, tańczę, całuję rączki,
pełen zachwyty i werwy,
choć z nóg mnie zwala atak gorączki,
ja muszę, ja muszę bez przerwy.

Wszystko dla pań – ta wiosenna nadczynność,
wszystko dla pań – na gorąco, na zimno,
z życia licznych przekąsek i dań – wszystko dla pań,
wszystko dla pań – czego chcą, czego dotkną,
wszystko dla pań – nawet moja samotność
i te noce bezsenne wśród łkań

Tyś jest - Jerzy Połomski

Jak to się stało, że cię sercem szczerem
tak pokochałem jeszcze przed weselem,
jak to się stało, że nim meble wnieśli,
tyś tylko o mnie, i w sercu, i w pieśni?

Tyś jest skrzypem bramy zamkniętej do rana,
tyś jest bezlitośnie, okrutnie ta sama,
tyś jest bzu zapachem i liści szelestem
tyś jest – ale czy ja na pewno jestem?

Jak to się dzieje, że żal serce nieci,
choć przyszła nuda, a za nią i dzieci,
jak to się dzieje, dolo nieszczęśliwa,
że tyś jest zawsze, a ja tylko bywam?

Tyś jest łyżką cukru w herbacie codziennej,
tyś jest, choć nie widzę nie słyszę, a nie mniej:
tyś jest myszą w ścianie, co nocą chroboce,
tyś jest moim światłem, poduszką i kocem.

Tyś jest tym, czym byłbym,
gdy byłbym w tym lepszy,
tyś jest – tylko oczu, już oczu tak nie trzyj,
tyś jest – moja muza, kochanka i temat
tyś jest – zdaje się, że jej już nie ma...

Taką cię mam, jakiej cię chciałem - Jerzy Połomski

Kiedy samotność letnią strugą
odpływa dzień po dniu
i kiedy wszystko trwa za długo
oprócz snu,
pytam zdumiony,
pytam skruszony,
pytam w pokorze:
jak to być może?...

Taką cię mam, jakiej cię chciałem,
a już nie wiosna, tylko jesień.
Taką cię mam, jakiej cię chciałem,
a innej chce się, a innej chce się.
Coś przegapiłem, zapomniałem,
nie strzegłem, nie dopilnowałem,
nie wyczytałem nic ze spojrzeń
i już nie zdążę, i już nie zdążę.

W bezbrzeżnym morzu wyobraźni
każdy coś złowić chce
i ludziom z tym na ogół różnie,
a mnie nie.
Nic już nie myśląc,
z lekką walizką
biegnę na dworzec,
jak to być może?...

Takiego masz, jakiegoś chciała,
ale mnie po peronie nie goń.
Takiego masz, jakiegoś chciała,
a chcesz innego, a chcesz innego.
Coś przegapiłaś, zapomniałaś,
nie strzegłaś, nie dopilnowałaś,
aż spadło to w pustkę i ciszę...
Pisz, ja napiszę, pisz, ja napiszę.

Nie mów mi prawdy kochanie - Jerzy Połomski

Być może nie jestem piękny
Jak polnej róży pąk
Być może nie ma chętnych
Żeby mnie wziąć do rąk
Może piję za dużo
Co się nie zdarza różom
Lecz jeśli nawet tak jest
Zrób przecie mały gest

I nie mów mi prawdy, kochanie
Choć kusi, oj, jak kusi
Nie mów mi prawdy, kochanie
Nie musisz
Przecież, panowie, panie
Nic się złego nie stanie
Gdy ktoś czasami skłamię
By milej było nam żyć

Być może i mnie na koniec
Zanudzi miłość twa
I gdzieś po świecie pogonię
Za tym, co w sercu gra
Może spotkam dziewczynę
Której już nie ominę
Lecz jeśli to zdarzy się
Możesz mi wierzyć, że

Nie, nie powiem prawdy, kochanie
Choć kusi, oj, jak kusi
Nie powiem prawdy, kochanie
Znać jej nie musisz
Nie powiem nic, kochanie
Nic się złego nie stanie
Ścisnę zęby i skłamię
I możesz na mnie liczyć...

Miłujcie tedy ile chcecie - Jerzy Połomski

Komu zależeć może na tem
Żeby kobiety nie bić kwiatem
Żeby całować ją po rękach
Włóczyć po wierszach, po piosenkach
Żeby ją stawiać na piedestał
Na którym nie wiem kto już nie stał
I żeby czci podarkiem płonym
Darzyć kobiety, dziewczki, żony

Miłujcie tedy, ile chcecie
Miłujcie tedy, ile w mocy
Bo na tym nierozważnym świecie
Tyle się pustych zbywa nocy
Miłujcie tedy, ile chcecie
Miłujcie tedy, ile wola
Bo na tym nierozważnym świecie
Jedna dla mężów, niewiast dola

Komu zależeć może na tem
Żeby kobiety nie bić kwiatem
Żeby ją kochać słowem pustym
Zapomnieć oczy, ręce, usta
Tęskniąc troszeczkę - wolną chwilą
Równać ją z kwiatem czy z motylem
Prowadzić w pusty park jesieni
Dziewczyny, które chcą się żenić

Miłujcie tedy, ile chcecie...

Komu zależeć może na tem
Żeby kobiety nie bić kwiatem
By na miłości krzew kolczasty
Patrzeć niechętnie jak na chwasty
Hodować kwiaty i płeć słabą
Bo róża różą - baba babą
By piął się męski gniew jak powój

Wyżej i wyżej - do rozvodu

Mińcie tedy, ile chcecie
Mińcie tedy, ile w mocy
Bo na tym nierozważnym świecie
Tyle się pustych zbywa nocy
Mińcie tedy, ile chcecie
Mińcie tedy, ile siły
Bo na tym nierozważnym świecie
Trzeba coś robić, by być miły

Mężowie pięknych żon - Jerzy Połomski

Na końcu sali, gdzie walc nie dobiegł
Gdzie w szklankach białe płyny lśnią
Stoją samotni, smutni mężowie
Bardzo uroczych, urodziwych żon

A wokół gwar wielkiego świata
Pochlebny słycać szept
"Ten pan to jest mąż pani X.
Ten pan to jest mąż pani Z."

Na końcu sali stoją zaspani dobrzy mężowie
Bardzo pięknych żon
Na dobre i na gorsze związani dobrym słowem
Wyrozumiali nadzwyczajnie są

Bo nie jest źle, panowie
Jest dobrze, każdy powie
Być mężem pięknej żony...

Częstują papierosem, kieliszek przy niedzieli
Wyrozumiali nadzwyczajnie są
I cicho wspominają, jak kiedyś bardzo chcieli
Być mężem pięknej żony...

Na środku sali, gdzie tłum szaleje
Zmysłowe walca tony brzmią
Co tam się dzieje, co tam się dzieje
Bawią się żony mężów pięknych żon

Mężowi zarost szybciej rośnie
Na skronie pada szron
A pod ścianami siedzące skromnie
Panienki się nie śmieją doń

Na środku sali bawią się dalej wspaniałe żony
Najpiękniejsze z żon

Na dobre i na gorsze związane dobrym słowem
Wyrozumiałe nadzwyczajnie są

Bo wyobraźcie sobie
Niełatwo, każdy powie
Być taką piękną żoną...

Częstują papierosem, kieliszek przy niedzieli
Wyrozumiałe nadzwyczajnie są
I cicho wspominają, jak kiedyś bardzo chcieli
Być taką piękną żoną...
Na dobre i na złe

Nie przyznam się - Jerzy Połomski

Nie przyznam się do swoich wad
Że mi się źle ułożył świat
To może wina świata, a może moja
Do swoich strat, do swoich klęsk
Do marzeń, co straciły sens
Do moich licznych wad
Nie przyznam się

Nie wiem, co przynieść ma mi czas
Długi wiek, piękną starość
Czy może wymierzy karę
Za to, że dziś trochę wiary mi brak

Nie przyznam się do swoich łez
Bo wiele lat uczono mnie
Jak nie przyznawać się i jak przetrzymać
Nie przyznać się, co niesie lęk
Przetrzymać noc, przeczekać dzień
Do moich licznych łez nie przyznam się

Nie przyznam się do swoich słów
To było znów nie to, co chciałem wyznać
Ten próżny żal, spóźnione łzy
Gdy je przypomnisz mi
Nie przyznam się...

Ballada o zimowej dziewczynie - Jerzy Połomski

Nie warto nawet wypić nic już
Bramę otwiera senny cieć
Ją tylko jedną miałem w życiu
A innej nie chcę wcale mieć

Zimowa była to dziewczyna
Zimnym ją zobaczyłem rankiem
To się normalnie tak zaczyna
Lecz koniec był odmienny całkiem

Zimowa była to dziewczyna
I oszronione miała skronie
Ach, jakaż ona była zimna
Kiedy jej dłoń ująłem w dłonie

Potem ją grzałem dniem i nocą
Paliłem papier, drewno, koks
Choć nie wiedziałem jeszcze po co
Grzałbym i grzałbym cały rok

W końcu nie stało mi paliwa
Zresztą już wiosna grzała plecy
A ona dziwnie frasobliwa
Stała się jakaś nie do rzeczy

Sama chodziła już do kina
Wracała blada i niemiła
Zimowa była to dziewczyna
Może jej wiosna nie służyła

Do jadła, picia oraz do snu
Straciłem wtedy wszelką chęć
Nim zrozumiałem, że po prostu
Rozpuszcza się, rozpuszcza się

A ona tak się rozpuszczała

Pod wpływem wiosny oraz moim
Że stała się - o, taka mała
Po czym wyciekła mi z pokoju

Ja jednak czekam jej i ufam
Że gdy mróz chwyci białą ręką
To z mrozu wejdzie ta dziewczucha
Zarumieniona i dość piękna

A ja napalę na kominie
Ogrzeję jej urody kiść
Aż się rozpuści i odpłynie
Aby za rok być może przyjść

Daj mi znać

Zima ma się już ku wiosnie
Serce boli, zarost rośnie
Pada deszcz i świat mi moknie
Tuż pod oknem

Sercu ciężko na przednówku
Wyobraźnia wraca znów ku
Takim snom, co przysparzają nieco smutku

Kochana, daj mi znać, gdzie pisać mam
Gdzie depeszować mogę
Daj mi znać, bo jestem sam
A samotnemu gorzej

Rój zgłódniałych, letnich gwiazd ogląda mnie
A mógłby widzieć nas, oboje nas - tylko gdzie
Daj mi znać, daj mi znać

Lato ma się ku jesieni
I wieczorne ochłodzenie
Daje znak, by się rozejrzeć za odzieniem

Już październik wiatrem gnany
W parku zamykają bramy
Minie rok, a my się w końcu nie poznamy...

Czy moja - Jerzy Połomski

Moja – bo jak cię nazwać w taką noc bezsenną,
Moja – bo przecież czyjaś musisz być na pewno,
Moja – bo kto tak chodzi za tobą po ciemku,
Moja – wystarczy sięgnąć, by cię dotknąć ręką.

Niebo nad nami za małe,
Za ciasne nasze pokoje,
Ja już o ciebie nie stoję,
Ja już cię przecież dostałem.

Nie ma już nocnej tęsknoty,
I nie ma powodów do smutku,
Pod naszym oknem cichutko
Koty się włóczą po nocy

Moja – a to ma znaczyć, że nie wyjdiesz stąd dziś,
Moja – chyba wiesz o tym, chyba się pogodzisz,
Moja – bo przecież każda czyjaś w końcu bywa,
Moja – czy mi cię wolno tak teraz nazywać?

We śnie tym cichym i białym
Przeglądam się niby w lustrze,
Ja już cię przecież dostałem,
Ja już cię przecież nie puszcę.

Nie ma tęsknoty i głodu
I białej nocy już dość mi,
A jeszcze nie ma powodu
Do tej największej radości
Czy moja?

Daj - Jerzy Połomski

Daj, czego ci nie ubędzie, byś najwięcej dała
Daj, czego widać żadna przedtem dać nie chciała
Daj, co mi wzrok szcerwieni i serce połechce
Daj, czego chcę od ciebie, a od innych nie chcę

Daj mi to miejsce na dłoni, którego nikt nie całuje
Daj, co zostało ci po nim, po tym, którego żałujesz
Daj mi to miejsce na twarzy, gdzie szminki ci nie starczyło
Mnie to zupełnie wystarczy, ja z tego zrobię miłość

Daj, rankiem daj niebieskim, daj wieczorem długim
Daj, przecież zawsze możesz nie dać po raz drugi
Daj, czego już nie oddam, daj mi prosto w ręce
Daj, czego ci nie zabraknie, choćbym wziął najwięcej

Daj mi to miejsce przy sobie, na które patrzysz po nocy
Daj sobie czasem dopomóc, choćbyś nie chciała pomocy
Daj mi to miejsce przy sobie, które jest puste o świcie
Ja sobie z tego zrobię długie ciekawe życie...

Dzisiaj już nic - Jerzy Połomski

I tłum rozpędzonych ciał
I krzyk zza zamkniętych drzwi
I ktoś coś powiedzieć chciał
I nie mógł go zrozumieć nikt
I strach, że za mało dni
I pot zaciśniętych rąk
I tam, tam pośrodku - my
Bo gdzieś na początku był błąd

Dzisiaj już nic, dzisiaj już noc
Złym, dziennym sprawom odebrała sens
Dobrą miej noc, spokojną miej noc
I nie śnij o mnie źle

I znów rozpędzony dzień
I znów pod powieką piach
I znów zapomniałaś sen
I znów do rąk klei się strach
Znów tłum rozgniewanych aut
Znów ktoś zza zamkniętych drzwi
Coś mi opowiedzieć chciał
A przecież to mogłaś być ty

Dzisiaj już nic...

Kochana
Dzisiaj już nic, dzisiaj już noc
Dziś się spotkamy w niespokojnym śnie
I tam na samym dnie może dowiemy się
Co dla nas dobre, co złe...

I tam na samym dnie, może dowiemy się
Co dla nas dobre, co złe
Więc nie śnij o mnie źle

Kodeks - Jerzy Połomski

Jeśli jest góra, to trzeba na nią wejść.

Jeżeli woda - przepłynąć.

Jeśli cierpienie, to je milcząco znieść.

Jeżeli człowiek - nie minąć.

Jeśli są karty, to trzeba nimi grać.

Jeżeli targ jest, to ubić.

Jeśli są brudy, to je do skutku prać.

Jeżeli ludzie - polubić.

Jeśli są konie, ujeździć trzeba je.

Jeżeli długi - zapłacić.

Jeśli są skarby, to się dowiedzieć gdzie.

Jeżeli przyjaźń - nie stracić.

Jeżeli trąbka - w szeregu trzeba być.

Jeśli są goście - powitać.

Jeśli jest wino - do dna ze smakiem pić.

Jeżeli miłość - nie pytać.

Miałem na ciebie pomysł - Jerzy Połomski

Gdy przyjąłeś moją rękę
Było to ogromnie piękne
Ślub był taki niecodzienny
Choć cywilny, to solenny

Gdy nic nie zostało z jadała
Kiedy noc małżeńska spadła
Białe były prześcieradła
Potem świt nas opadł z nagłą

Miałem na ciebie wielki pomysł
Z udziałem bzów, i snów, i ptaków
Miałem na ciebie wielki pomysł
To się zdarza u chłopaków

Kiedy miałaś mego syna
Była to wielka nowina
Zaprosiliśmy kapelę
Było to rano, w niedzielę

Kiedy się narodził człowiek
Miałaś tusz otarty z powiek
I głaskałaś nowe futro
I było ci trochę smutno

Miałem na ciebie wielki pomysł
Z udziałem wszystkich orkiestr dętych
Miałem na ciebie wielki pomysł
To się zdarza wniebowziętym

Co się jeszcze zdarzyć może
Może chrzciny, może pogrzeb
Widok znajomy poprzez okno
Emerytura z szarlotką

Niepokoją serca stuki

I słowiki chrypną nocą
Rosną dzieci, będą wnuki
Może czas by już odpocząć

Mam wciąż na ciebie jakiś pomysł
W naszym prywatnym starym kinie
Mam wciąż na ciebie jakiś pomysł
Jak to zdarza się w rodzinie

Chłopaki z naszej ulicy - Jerzy Połomski

Znam ulicę niedługą, nieładną,
Która dla mnie została stworzona,
Na podwórku piłkarski stadion,
Przy śmietniku Reduta Ordona.
Kto na lody w upał pożyczy,
Da parasol gdy pada deszcz?
Tylko chłopak z naszej ulicy
I dziewczyna czasami też.

O te bruki potłukłeś kolana,
Grając dzielnie na lewej obronie,
Tu dłużyła się noc przepłakana,
Gdy dozorca cię z pasem dogonił.
I na kogo można tu liczyć
Gdy nieszczęście kłuje jak jeź?
Na chłopaków z naszej ulicy,
Na dziewczyny czasami też.

Czas w pośpiechu figle nam płata,
Piłka toczy się w bramkę pustą,
Wyrósł człowiek już z małolata
I do kina puszczają na ósmą.
Głupia wiosna kwiatami krzyczy,
Czyjeś włosy pachną jak bez.
Patrzą chłopcy z naszej ulicy
I dziewczyny na chłopców też.

Potem człowiek zdołał ze szczętem,
Został kimś, czyli zszedł na manowce,
Już magistrem czy jeszcze studentem
Albo nawet obcokrajowcem.
Lecz gdy sprawy masz zasadnicze,
Tak się składa, że zajrzeć chcesz
Do chłopaków na naszą ulicę
I do dziewczyn czasami też.

Czy ulica stoi jak stała,
Czy gitary w zaroślach umilkły,
Rozsypała się stara wiara
Ale przecież ludzie nie szpilki.
I bez żadnych ubocznych przyczyn
Dopomoże ci w świecie gdzieś
Starszy pan, niegdyś z naszej ulicy,
Starsza pani czasami też.

Kochaj mnie mniej - Jerzy Połomski

Póki nie skończę roboty
Nie pójdę na czereśnie
Nie pójdę za tobą, no co ty, no co ty
Dlaczego mnie kochasz za wcześnie

Kochaj mnie mniej
Mniej mnie miej za ideał
Kochaj mnie mniej
I za rękę, za rękę mnie nie łap...

Jeszcze się słońce nie pokładło
Jeszcze nie czas na nocne róże
Cięży mi na ramieniu twa dłoń
Kochana, nie męcz mnie już dłużej

Daj jeszcze się chwilę zabawić
Nim wrócę porą nocną
Nie pójdę do domu, to nie moje sprawy
Dlaczego mnie kochasz za mocno

Kochaj mnie mniej...

Jeszcze pod lasem i za rzeką
Dzieje się dziwnych rzeczy tyle
Kochana, zamówiłem mleko
Kochana, czekaj jeszcze chwilę

Już rano, już oczy się mroczą
I ludzie tak się różnią
Nie pójdę za tobą, bo po co, bo po co
Dlaczego mnie kochasz za późno...

Poranne tango - Jerzy Połomski

Jeszcze jedna noc wyciekła z fortepianu
Dzisiaj będzie prać koszule wielu panów
Nad błękitem proszku IXI myśli nawał
Czy nam warto jeszcze przeżyć ten karnawał

Poranne tango
Mleczarz wydzwania pieśń skowronka
Poranne tango
Trzeba po buty do ogonka
Ranne golenie, poranna gimnastyka
Znowu na schodach cię spotyka sąsiad
"Patrz pan, panie Połomski
Znowu ta winda jest nieczynna"

Jeszcze jutro, może nawet i pojutrze
Pójdzie znowu w tango lord w baranim futrze
Jeszcze nie masz komu kupić pralki "Frania"
Jeszcze ciągle masz dla siebie swe wyznania

Mój pejzaż

Ni morza stalowego fale napastliwe
Ni Tatry, chmur drapacze wyższe niż Manhattan
Ni Białowieskiej Puszczy dęby wiecznie żywe
Ani w wieże wawelskie wmurowane lata.

Ale rak, co go dotąd jeszcze nikt nie złapał
Ale kobiałka wczesnych, zakurzonych śliwek
I koza prowadzona gdzieś za rogi krzywe
I oset, który bosą piętę mi podrapał.

Nie trasy, autostrady, Novotel, Intraco
Ani stada dyskotek w stroboskopów smudze
Smokingowe night cluby wzbronione pętkom
Ni pachnące salony elektrycznych złudzeń

Ale rynek miasteczka unurzany w nudzie
I dach z przegniłych gontów, dobrze znany ptakom
Ciepły chleb o nieznanym, zapomnianym smaku
I drzwi wąskie, skrzypiące, a za nimi – ludzie

Niewielka miłość

Już przetańczony świt
Już przyszło słońce i wstyd
Już można wstać, pożegnać się
I w swoją drogę iść
Na oknie gołąb siadł
Jaki niebieski świat
Czy to naprawdę ty
Czy to było dziś

Nic oprócz słów
Nadzieja, wiara, miłość
Błagam, przyjdź
Nic oprócz słów
A to za mało, żeby żyć, żeby żyć

Już obgadany ślub
I miłość, co aż po grób
Już kwitnie bez i gwiazda lśni
I dla nas śpiewa ptak
Doprawdy, nie jest źle
Czego ja jeszcze chcę
Niewielka miłość przyszła
Jak nam będzie, jak

Nic, nic oprócz słów...

Nic, nic oprócz słów
Wieczne sny leniwe
Ranne łzy
Nic, nic, nic oprócz słów

Słowa liściem opadają
Słowa swoje życie mają
Niewielką miłość mamy my
Niewielką miłość

POŻEGNANIE - ADAM KREZMAR

INTRODUKCJA:

(serio)

Nie umiem achąć, ani ochać
Ni namiętności szczyżyć kłów:
Czym ci nie mówił, że cię kocham
Wśród innych niepotrzebnych słów?

Już nie okryją, nie rozgrzeją
wspomnienia jak za krótki koc:
W spazmach zanosi się nadzieją marcowa, krótka, kocia noc.

STORY:

(non troppo serio)

Ciężka od myśli grzesznych głowa
Czy tam gdzie tkwi, powinna tkwić?
Lecz kto win innych nie kosztował
Niegodzien jest tokaju pić.

Szyderczo świerszczy brzęczy koncert,
Zbrukana duszy mojej niwa:
Lecz kto gwiazd setek nie podziwiał
Jakież ma prawo kochać słońce?

Pokusy wolę mą mizerną
Dziurawią jak szwajcarski ser:
Lecz kto się nigdy nie zgrał w ciemno
Niegodzien jest pokera kier.

I błądzi dłoń za nową kartą
Mimo ściśniętych wstydem powiek:
Lecz kto nie kochał innych kobiet
Nie wie jak Ciebie kochać warto...

PRZESŁANIE;

(serio da capo)

Może umrę nieco wcześniej

niż zazwyczaj umierają,
Może życie mi ucieknie
choć - podobno - to nie zajęc

Może znajdzie dobry etat
W jednej z chmuroladych gmin
nie męczennik - nie poeta,
tylko prosty sukinsyn.

Solimy zupełną nienawiścią:
Skąd takie głupie do nas przyszło?
Nadzieja w śnie przerwany błysnie -
- Ja nie tłumaczę się na piśmie -
Muszę odpisać jak odsiedzieć...
Ołówkiem grzebię w błotnym gniewie
między kolacją i śniadaniem
Bo kogoś muszę nienawidzić
i proszę Boga, żeby siebie:
- Nie daj mi, Panie, zostać draniem!

NIE CZAS ŻAŁOWAĆ RÓŻ - ADAM KRECZMAR

Są w życiu imponderabilia,
To znaczy konieczności takie,
Że gdy się o nich zapomina
To zwykle kończy się niesmakiem...

Przysłowie pewne, w dawne czasy
Wymyślił oszalały tchórz:
Nie czas żałować róż,
Nie czas żałować róż.
Gdy płoną lasy...

Rachunek zgadza się na czysto
Temu, co palnął tak przed wiekiem
Więc dobrym był ekonomistą
I gospodarzem... A człowiekiem?

Pozwólmymy sobie sięgnąć czasem
Aż do najczulszych duszy złóż:
Kiedy żałować róż,
Kiedy żałować róż,
Jak nie, gdy płoną lasy...

Pewnie, ból głuchy w serce czuję
Gdy las roztapia się w purpurze.
Lecz lasów sam nie uratuję –
Pozwólcie mi ratować róże.

Las - naturalne to zapasy
Gdy Ziemia zwiędła i nieduża...
Ale czy nic po różach,
Czy już nam nic po różach
Choć płoną lasy.

Ratować drzewa czy też „drewno”?
- Różnie bywało z tym tematem...
..A każdy ma tę różę jedną

Bez której świat już nie jest światem.

Rachunek przyjdzie zdać nam z czasem

Temu, co patrzy siedząc w górze...

Ratujmy nasze róże

Ratujmy nasze róże

Właśnie, gdy płoną lasy.

Ratujmy wszystko to, co płonie,

Nim wiecznym snem natura uśnie

I w pas każdemu się pokłonię

Kto choć kubetek wody chluśnie.

...Wszystko, co wiemy - poszło w las.

Więc, póki myśl nie wypalona

Żałujmy wszystkich róż,

Żałujmy wszystkich nas,

Zanim pogorzeliśko skona.